

I *Schweiz* anvendes endnu for en Række Varer Toldkontingenter kombineret med et Licenssystem, men ogsaa her gaar Tendensen i Retning af Anvendelse af rene Varekontingenter.

Hensynet til Traktatforpligtelser (Mestbegunstigelsesforpligtelser) kræver, at de nationale Kontingenter fordeles paa en saadan Maade, at de er i Overensstemmelse med Mestbegunstigelsesprincippet.

For saa vidt angaar Toldkontingenter, kan det efter Folkeforbundets Afgørelse af Spørgsmaalet om saadanne Kontingenters Forenelighed med Mestbegunstigelsesklausulen i Almindelighed siges, at *proportionelle Kontingenter* (d. v. s. Kontingenter fastsat i Forhold til de paagældende Landes tidligere Indførsel) i Modsætning til numerisk lige store Kontingenter for alle Lande er bedst i Samklang med Mestbegunstigelsesforpligtelserne.

Med Hensyn til de rene Varekontingenter foreligger der ganske vist ikke nogen fastslaaet international Fortolkning af Spørgsmaalet om den rette Fordelingsmetode overfor mestbegunstigede Lande, men indtil fornylig har saadanne Kontingenter i det store og hele i de forskellige Lande været praktiseret som proportionelle Kontingenter.

Tyskland, der f. Eks. oprindeligt anvendte numerisk lige store Toldkontingenter for Smør, gik i 1932 over til at anvende Varekontingenter for Smør paa Basis af proportionelle Kontingenter fastsat i Forhold til Landenes Andel i Indførselen i 1929—31 og Enhedstold. Og Forholdet kan da nu siges at være det, at Tyskland staar paa det proportionelle Kontingentfordelingssystem. Ogsaa *England* anvender dette System paa de i dette Land kontingenterede Varer, ligesom f. Eks. *Belgien*, *Schweiz* og indtil fornylig *Frankrig* og *Holland* har benyttet denne Fremgangsmaade.

I Forbindelse med den Tendens, der i de senere Aar har været fremme til at føre Reciprocitets- eller Kompensationspolitik (d. v. s. en Politik baseret paa Ydelse paa Betingelse af Modydelse; jfr. ogsaa under Licenssystemet) i Stedet for Mestbegunstigelsespolitik, har nogle Lande imidlertid søgt i Kontingenteringssystemet at skabe sig et Kompensationsobjekt under Forhandlingerne med andre Lande. I *Frankrig* er man saaledes slaaet ind paa den Politik at fordele en Fjerdedel af hvert Kontingent efter det hidtil fulgte Princip (det proportionelle), medens de tre Fjerdedele skal benyttes som Forhandlingsobjekt overfor de forskellige Lande. Paa lignende Maade er man i *Holland* begyndt at nedsætte de hidtidige Kontingenter, saaledes at kun det reducerede Kontingent tildeles Landene uden Betingelser, medens der for at naa op paa det tidligere, fulde Kontingent eller eventuelt et højere Kontingent vil blive stillet Krav om Modydelse fra det paagældende Lands Side.

En saadan Fordelingsmetode kan imidlertid ikke siges at være forenelig med den rene ubetingede Mestbegunstigelsesklausul. Og det kan da ogsaa anføres, at Overgangen i Frankrig til dette System gav Anledning til Toldkrig med England, som hævdede, at det som mestbegünstiget Nation maatte have Krav paa fuldt Kontingent uden Modydelse.

For at en Politik som den af *Frankrig* og *Holland* indledede skal kunne bringes i Overensstemmelse med Mestbegunstigelsesforpligtelserne, maa den ubetingede Mestbegunstigelsesklausul erstattes med den *betingede Klausul*, d. v. s. Medkontrahenten skal kun nyde godt af den Tredieland tilstaaede Begünstigelse uden Vederlag, dersom Begünstigelsen er givet uden Vederlag eller mod at yde samme (eller tilsvarende) Godtgørelse, dersom den er betinget af en saadan. Men selv om Spørgsmaalet om Overgang til den betingede Mestbegünstigelsesklausul har været fremme bl. a. i Frankrig, er dog endnu intet, i hvert Fald intet europæisk Land gaaet ind for en saadan Politik. Den betingede Klausul haandhæves ganske vist — som Reminiscens fra gammel Tid — endnu i visse sydamerikanske Lande, men efter at U. S. A., der før Verdenskrigen praktiserede